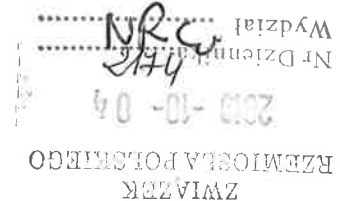

**RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW,
INWESTYCJI I ROZWOJU**

Warszawa, dnia 27 września 2019 r.

DD3.8223.242.2019

Pan
Jan Gogolewski
Prezes Zarządu
Związku Rzemiosła Polskiego

Szanowny Panie Prezesie,

w odpowiedzi na pismo z dnia 27 sierpnia 2019 r. dotyczące rozszerzenia zakresu zwolnienia podatkowego uregulowanego w art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, uprzejmie informuję.

Na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 148 ustawy PIT¹⁾, od 1 sierpnia 2019 r. ze zwolnienia podatkowego korzystają podatnicy uzyskujący przychody ze stosunku służbowego, stosunku pracy, pracy nakładczej, spółdzielczego stosunku pracy oraz umów zlecenia, o których mowa w art. 13 pkt 8 ustawy PIT, do ukończenia przez nich 26. roku życia. Kwota rocznego zwolnionego przychodu wynosi 85 528 zł. Ponieważ jednak zwolnienie weszło w życie z dniem 1 sierpnia, tj. w trakcie roku podatkowego (zatem w odniesieniu do 2019 r. obejmuje przychody uzyskane w okresie pięciu miesięcy), to w bieżącym roku limit zwolnienia wynosi 35 636,67 zł (5/12 kwoty limitu docelowego).

Tak ukształtowany zakres podmiotowy i przedmiotowy zwolnienia wynika z celu, który ma być zrealizowany. Celem tym jest aktywizacja zawodowa osób młodych poprzez ułatwienie im wejścia na rynek pracy. Stąd zwolnienie od podatku adresowane jest do podatników do 26. roku życia, czyli starszych o rok od osób, które co do zasady kończą naukę i podejmują stałą pracę.

Jednocześnie nie chodzi o każdy rodzaj pracy zarobkowej a wyłącznie wykonywanej w ramach stosunku pracy, spółdzielczego stosunku pracy, pracy nakładczej, służby oraz umowy zlecenia zawartej z firmą, będących najpopularniejszymi formami zatrudnienia organizowanymi przez zatrudniającego. Z tych też względów zwolnienie nie jest adresowane do osób uzyskujących przychody na podstawie umowy o dzieło, czy przedsiębiorców.

W odniesieniu do pierwszego rodzaju przychodów pragnę wyjaśnić, że umowa o dzieło jest uregulowana w art. 627 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145, z późn. zm.).

Przepis ten stanowi, że przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Umowa o dzieło jest zatem umową rezultatu, a nie umową o świadczenie usług i nie stanowi podstawy prawnej dla zatrudnienia.

¹⁾ Ustawa z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1387, z późn. zm.).

Ponadto omawiana ulga oprócz umowy o pracę obejmuje wyłącznie umowę zlecenia, gdyż tylko te umowy objęte są regulacjami ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177, z późn. zm.), a umowy o dzieło nie²⁾.

To potwierdza, że w ramach umowy o dzieło nie jest realizowana praca wymagająca ochrony, o której mowa w ustawie o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Z kolei art. 30 ust. 1 pkt 5a ustawy PIT normujący opodatkowanie 18% zryczałtowanym podatkiem dochodowym (między innymi) przychodów z tytułu umowy zlecenia, w odniesieniu do których należność nie przekracza 200 zł dotyczy świadczeń epizodycznych niezwiązanych z wykonywaniem stałej pracy zarobkowej. W związku z tym objęcie tego rodzaju przychodów omawianym zwolnieniem podatkowym również nie znajduje uzasadnienia.

Odnosząc się natomiast do postulatu poszerzenia zakresu zwolnienia również o przychody z pozarolniczej działalności gospodarczej uprzejmie wyjaśniam, że sytuacja prawnopodatkowa osób osiągających przychody z działalności gospodarczej i osób osiągających przychody z pracy na etacie lub z umowy zlecenia jest inna.

Przede wszystkim należy zauważyć, że młodzi przedsiębiorcy, osiągający przychody z działalności gospodarczej mogą dla przychodów osiąganych z tego źródła wybrać najbardziej korzystną dla siebie formę opodatkowania.

Mogą oni korzystać z opodatkowania na ogólnych zasadach według skali podatkowej lub według jednolitej 19% stawki podatku, na zasadach określonych w ustawie PIT, lub ze zryczałtowanego podatku dochodowego, tj. ryczału od przychodów ewidencjonowanych lub karty podatkowej, na zasadach określonych w ustawie o zryczałtowanym podatku dochodowym³⁾. To przedsiębiorca, kierując się rachunkiem ekonomicznym uwzględniającym również obciążenia z tytułu podatku dochodowego, wybiera sposób opodatkowania dochodów osiąganych z prowadzonej działalności gospodarczej, który jest dla niego najbardziej opłacalny. Młody przedsiębiorca może korzystać z szeregu rozwiązań, które wpływają na zmniejszenie obciążeń podatkowych, a niekiedy może wręcz „wyzerować” podatek dochodowy. Wskazać należy chociażby na rozwiązania w zakresie kosztów uzyskania przychodów, które wpływają na zmniejszenie podstawy opodatkowania i w konsekwencji na wysokość podatku dochodowego.

Młody przedsiębiorca, który opodatkowuje dochody na ogólnych zasadach według skali podatkowej lub 19% stawki podatku i posiada status małego podatnika, tj. podatnika, u którego wartość przychodu ze sprzedaży wraz z kwotą należnego podatku od towarów i usług, nie przekroczyła w poprzednim roku podatkowym kwoty odpowiadającej równowartości 1 200 000 euro (od 2020 r. – 2 000 000 euro), ma możliwość zaliczenia do kosztów podatkowych, dokonywanych jednorazowo odpisów amortyzacyjnych, od wartości początkowej środków trwałych z grupy 3–8 Klasyfikacji Środków Trwałych, z wyłączeniem samochodów osobowych, w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych

---

²⁾ Z postanowień art. 8a ustawy o minimalnym wynagrodzeniu za pracę wynika, że w przypadku umów, o których mowa w art. 734 i art. 750 Kodeksu cywilnego, wykonywanych przez przyjmującego zlecenie lub świadczącego usługi, wysokość wynagrodzenia powinna być ustalona w umowie w taki sposób, aby wysokość wynagrodzenia za każdą godzinę wykonania zlecenia lub świadczenia usług nie była niższa niż wysokość minimalnej stawki godzinowej ustalonej zgodnie z art. 2 ust. 3a, 3b i 5.

³⁾ Ustawa z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 43, z późn. zm.).

oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym równowartości kwoty 50 000 euro łącznej wartości tych odpisów amortyzacyjnych.

Z rozwiązania tego może korzystać również młody przedsiębiorca w roku podatkowym, w którym rozpoczął prowadzenie działalności gospodarczej, jeżeli w roku rozpoczęcia tej działalności, a także w okresie dwóch lat, licząc od końca roku poprzedzającego rok jej rozpoczęcia, nie prowadził działalności gospodarczej samodzielnie lub jako wspólnik spółki niebędącej osobą prawną lub działalności takiej nie prowadził małżonek tej osoby, jeżeli między małżonkami istniała w tym czasie wspólność majątkowa.

Na zasadach określonych w art. 22k ust. 14–21 ustawy PIT, młody przedsiębiorca może również dokonywać jednorazowo odpisów amortyzacyjnych od wartości początkowej nabytych fabrycznie nowych środków trwałych zaliczonych do grupy 3–6 i 8 Klasyfikacji Środków Trwałych w roku podatkowym, w którym środki te zostały wprowadzone do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, do wysokości nieprzekraczającej w roku podatkowym kwoty 100 000 zł.

W ostatnim czasie wprowadzono kolejne rozwiązania, które w pozytywny sposób wpływają na wysokość obciążeń podatkowych ponoszonych przez młodych przedsiębiorców.

Przykładem takich rozwiązań jest podwyższenie z 20 tys. euro do 150 tys. zł kwoty limitu wartości samochodu osobowego, do którego możliwe jest pełne odliczanie odpisów amortyzacyjnych z tytułu zużycia takiego pojazdu. W przypadku samochodu osobowego będącego pojazdem elektrycznym, limit ten podwyższono z 30 tys. euro do 225 tys. zł.

Wprowadzono także możliwość zaliczania przez przedsiębiorcę do kosztów uzyskania przychodów wynagrodzenia jego małżonka i małoletnich dzieci, a w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki niebędącej osobą prawną – także małżonków i małoletnich dzieci wspólników tej spółki, należnego z tytułu np. stosunku pracy, umowy zlecenia lub umowy o dzieło.

Młody przedsiębiorca nie ma również obowiązku wpłacania zaliczek na podatek dochodowy, jeżeli kwota zaliczki podlegająca wpłacie nie przekracza 1000 zł.

Dodatkowe preferencje dla przedsiębiorców funkcjonują w zakresie ubezpieczeń społecznych. Przykładem jest tzw. ulga na start, w ramach której przedsiębiorcy mogą nie płacić składek na ubezpieczenia społeczne ZUS przez 6 miesięcy.

Po pełnych 6 miesiącach kalendarzowych osoby prowadzące działalność gospodarczą mogą skorzystać z obniżonego ZUS, który pozwala płacić przez kolejne 24 miesiące niższe składki (od podstawy wymiaru składek nie niższej niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia z roku bieżącego).

Z kolei w ramach tzw. małego ZUS, od 1 stycznia 2019 r. przedsiębiorcy (których przychody roczne są niższe niż 30-krotność kwoty minimalnego wynagrodzenia z grudnia roku poprzedniego), mogą opłacać składki na ubezpieczenia społeczne od faktycznych przychodów (a nie od podstawy wymiaru składek w wysokości 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego).

Z tego rodzaju rozwiązań nie korzystają natomiast pracownicy oraz zleceniobiorcy, którzy świadczą usługi poza działalnością gospodarczą.

Z poważaniem,
z upoważnienia Ministra
Finansów, Inwestycji i Rozwoju
Podsekretarz Stanu
Tadeusz Kościński
/podpisano kwalifikowanym podpisem
elektronicznym/